

آخوند

یعنی

فساد

شماره‌ی ویژه‌ی

بیداری

صیغه

یعنی

فحشا

شماره‌ی ویژه‌ی

بیداری

پیش‌بیداری

نشریه‌ی کانون فرهنگی خرافه‌زدایی

شماره ۳۰ - سال پنجم - آذر ۱۴۱۶ ایرانی
دسامبر ۲۰۰۷ میلادی - ۱۳۸۶ عربی

**وَأَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولِنَا مِنْ قَوْمٍ هِيَاجِ پیامبری نفرستادیم مگر به زبان قومش - سوره ابراهیم آیه ۳
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِاِنْتِنَادِنَا إِنَّ اخْرَجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلْمَةِ إِلَى النُّورِ مُوسَى را با معجزات خودمان
فرستادیم که قومش را از تاریکی برهاشد و بسوی نور ببرد -
سوره ابراهیم آیه ۴**

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قَرْءَانًا غَرِيبًا لِتَنْذِيرِ أَمَّالِقِ الْقَدْرِ وَمِنْ حَوْلِهَا

قرآن را به زبان عربی به تو وحی کردیم تا اهالی مکه و اطراف آن را از عذاب روزی که شکی در آن نیست بتروسانی.

سوره شوری آیه ۶

اسلام آمده است فقط برای اعراب است، آنهم اعراب فامیل خود محمد که در فساد غوطه ور بودند، نه برای اعراب پنجاه و سد فرسخ دورتر، یکهزار و چهار سال به ما دروغ گفتند. به گمراهی کشاندنمان - در سیاهچال اسلامی که هیچ ربطی به اخلاق و آداب و رسوم فرهنگی ما نداشته زندانی مان کردند، تاکی می خواهیم به این راه کج و باور سوخته و بی ارزش ادامه بدھیم.

این شماره ویژه را پیشکش مرد بزرگواری می‌کنیم که بیش از دو سال است هر ماهه هزینه سنتگین چاپ ۵۰۰ شماره اضافی از نشریه بیداری را به عهده گرفته است این مرد ایراندوست «فرهنگی» مطلقاً مرد ثروتمندی نیست و درآمدش از راه تدریس که به سنتین کهولت هم رسیده است بدبست می‌آید. و هم ایشان بود که پیشنهاد کرد «چونکه بسیاری از خوانندگان جدید بیداری مقاله‌های مفید و آموزنده شماره‌های پیشین را نخوانده‌اند بد نیست گهگاهی نوشته‌های پیشین تکرار شود، و تکرار برخی مسائل برای همگان نیز مفید است» برای انتشار این شماره ویژه نیز نیمی از هزینه آن را پرداختند. که از سوی خود و از سوی خوانندگان خوبیمان از ایشان بی‌نهایت سپاسگزاری می‌کنمن.

اگرچه به هیچ شکلی ایشان اجازه بردن نام مبارکش را نمیدهد و تکیه کلامش «من که کاری نمی‌کنم» است، ولی روزی بیداری نام این یگانه را ثبت تاریخ در کنار نگهبانان ایران جاوید خواهد کرد، زندگی‌اش دراز و آرزوهاش برآورده باد، انتشار بیداری، و اثرات نیکوی آن در جامعه شاید گوش کوچکی از آرزوهای بلند او را برای سرفرازی ایران برآورده کرده است. امیدواریم که چنین باشد.

الله با زبانی رسا و ساده می‌گوید، پیامبر اسلام محمد ابن عبدالله را فقط برای اهالی مکه و اطراف مکه که زبانشان عربی بوده فرستاده است. و با چه تاکید می‌گوید موسی راهم فرستادیم که قوم خودش را از تاریکی برهاشد تا بفهماند که محمد راهم برای نجات قومش که قریش باشد فرستاده است نه کسان دیگر که در طبرستان و ری و کابل و خارطوم و قاهره و مالزی و اندونزی و جاهای دیگر زندگی می‌کنند.

تفسرین قرآن و تورات و انجیل، آخوندها، ریاها، کشیش‌ها بیویژه آخوند صفت‌های کراواتی اسلام که سه برابر فریبکارتر از عمامه‌بی‌ها هستند، همه شان دروغگویان بی‌شرمنی هستند که با دروغهای خود از تفسیرهای غلط آرامش و دوستی بین مردمان جهان را از بین برده‌اند، با قاطعیت باید گفت، گناه مردمانی که سخنان این مردان مذهبی ریاکار را باور می‌کنند بیشتر از خود آخوندها می‌باشد. با این آیه‌های روش و مشخص چه از سوی الله باشد و چه از سوی محمد یا سلمان فارسی، هیچ ایرانی مسلمان نیست، هیچ مصری مسلمان نیست، هیچ پاکستانی مسلمان نیست، هیچ لیبایی، اندونزیایی، مالزیایی، عمانی، آفریقاوی و... و مسلمان نیست. تعداد واقعی مسلمانان جهان چیزی در حدود جمعیت کلیمی‌ها می‌تواند باشد، کمتر هست که بیشتر نیست. تفسیرهای جنایتکارانه آخوندها و آخوند صفت‌ها از کتاب‌های دینی روش متعالی انسانیت را از جهان برانداخته و سد راه پیشرفت دانش و امنیت انسان شده است. اگر اسلام محترم است برای اعراب است، اگر اسلام مقدس است برای اعراب است، اگر اسلام عزیز است برای اعراب است، اگر

نوشته: هوشنگ معین‌زاده

دکتر بابک: نیوجرسی

یکتا بودن خدا چه مزیتی دارد

یکی از افتخارات دین‌های توحیدی آن است که کشف کرده‌اند آفریننده جهان یعنی خدا یکی است! ولی استدلال نمی‌کنند که یکتا بودن خدا چه مزیتی و افتخاری دارد و چطور ثابت شده که خدا یکی است.

بیشتر پدیده‌های هستی از نتیجه تعادل دو نیروی کاملاً مخالف شکل می‌گیرد و بدون بودن نیروی مخالف نیروی اولیه مفهومی ندارد، اگر روشنایی در برابر تاریکی نباشد، روشنایی خود مفهوم و اثری ندارد و اثر آن هنگامی مشخص می‌شود که نیروی مخالف آن وجود داشته باشد.

همینطور است روز و شب، سرما و گرما، نر و ماده، الکترون و پروتون مشبت و منفی در ملکول و ماده.

بنا بر این اگر فرض کنیم که جهان آفریدگاری دارد، به عقل نزدیکتر خواهد بود که بجای یک خدا، دو خدا وجود داشته باشد تا حالت طبیعی دو نیروی لازم و ملزم در اینجا هم دیده شود.

جالب است که می‌بینیم خود یکتاپرستان در برابر خدا نیروی مخالف او را پدید آورده و آن را به نام شیطان معرفی کرده‌اند که همان نیرو و توان خدا را دارد. از این یکتاپرستان باید پرسید، شیطان را چه کسی آفریده، اگر این در دسر بزرگ را نیز خدا برای انسان آفریده آیا باز هم باید پیذیریم که یکتاپرستی افتخار است؟ و یا اینکه چنین باوری یک ناآگاهی مسلم و نشانه‌ای از تاریک اندیشه و ندانستن های بسیار می‌باشد.

چنین خدایی که خداوند ادیان توحیدی است، با توجه به نوشه‌های کتابها و دستورات دینی فقط می‌تواند یک خود پرست پُر مداعا و دشمن زمین و مردمان آن باشد و بس. ضمناً پیشنه یکتاپرستی برخلاف ادعای ادیان سامي به بیش از ۶ هزار سال می‌کشد که چیزی‌ها ۳۴۰۰ سال پیش بدلیل خالی بودن منطق و عاری بودن از معیار‌های علمی یکتاپرستی را کنار گذاشته و به اخلاق و کنفوشیوس روی آوردند. و این کاری است که بالاخره جهان بشریت بطور نهایی به آن خواهد رسید.

اگر نماز نمی‌خوانید، روزه نمی‌گیرید، خمس و زکوه نمیدهید، دروغ نمی‌گویید (تفیه). شما دیگر مسلمان نیستید، و دین خود را اسلام ننایید.

در وست وود لس آنجلس، اگر بیداری گیر تان نیامد، سری به کلبه کتاب ۱۵۱۸ وست وود بزنید. ۶۱۵۱ (۴۴۶) (۳۱۰)

مصلحت یا خیانت

شهری که دروازه بانش دروغگو و حاکمش تبهکار سیاسی باشد، مردمش ضایع و فرهنگش آلوده می‌گردد.

کسانی که حقایقی از قبیل سنت‌های اجتماعی زائد (خرافات) و زیانبار را به درستی شناخته‌اند معاذالک در بیان ماهیت آنها هاله غلیظی از رمز و راز و کنایه و اشاره پیرامون شناخت های خود می‌کشند تا جایی که حقیقت در میان انبوهی از دود و دم ترس، مه و بخار دروغ گم می‌شود، این کسان هنر عرضه نمی‌کنند بلکه حقه به کار می‌گیرند.

پاورچین پاورچین رفتن یا مثل روضه خوان های فکلی که می‌کوشند به اصطلاح خودشان تفسیر و آهنگ نوینی به روضه‌ی کهنه شده عرضه نمایند، نتیجه‌اش بالاخره از پای در آمدن و بحال مصیبت بار خویش گریستن است.

عصر ما عصر بازیافت «خرد» و بازسازی خود است، دست از تجاهل و تردید برداریم و علیه عقاید ویرانگر مکتب خانه‌ای سر به شورش برداریم.

آیا از به‌بار آمدن خسارات هنگفتی که در نتیجه لاپوشی و ماست مالی، بسیاری از اهل قلم و اندیشه، متوجه بنیان‌های پیشرفت اجتماعی ماست، بی‌خبر و غافلیم کسانی که میدانند چرا جامعه‌ی ما دچار نازایی شده، اما به وقت گفتن علل این نازایی به طبع شوخ و شنگ خود پناه می‌برند و به اشاره و کنایه‌ای بسته می‌کنند آیا مصلحت می‌کنند یا خیانت؟

اگر بسیاری از بزرگان دنیای اندیشه (مانند ولتر، برتراندراسل.... کسری) راه جیونان ما را پیش گرفته بودند، آیا امروز دنیا می‌توانست شاهد آثاری باشد که مایه فخر و مبارات بشریت شده است. آیا سزاوار است که از یک طرف خودمان را واقف بر امور و آگاه از رموز ترقی قلمداد کنیم ولی از سوی دیگر بر طبل بیداری نکوییم. (بچه زیانی باید گفت) مانباید از مردگان طلب نیرو برای زندگان بکنیم (قابل توجه آقای عباس پهلوان عزیز).*

تاریخ غمبار ما پُر از هنرمندان، اندیشمندان (و روشنفکران) بیغار و سیاست بازان ناجوانمرد است.

باید واهمه‌ها و ملاحظات را کنار بگذاریم و از تاختن به اوهام (تاختن پیشکش تبلیغ نکنند) و برانداختن ریشه دارترین باز دارنده های آزادی و رشد انسانی روی نگردانیم و دو دلی‌ها را از خود دور کنیم. آخر مگر کور شده‌ایم و زخم‌های مهلكی را که به علت لاقیدی بر پیکر ملت مان نشته است نمی‌بینیم. پایان

ما در پی آنیم که نسل‌های آینده ایران و جهان هیچگونه جنگ و اختلافی بخاطر دین و مذهب نداشته باشند.

عرب در نظر داشت بسیار متفاوت بود.
بناقار ملتی که موجودیتش از هزار و چهار صد سال پیش از حمله
عرب با هویت و آیین و زبان و فرهنگ خاص خودش درآمیخته بود
رسالتی در پاسداری همه اینها برای خود قائل بود که هیچ یک از دیگر
سرزمین‌های اشغال شده اعراب برای خود قائل نبودند.

و درست بهمین دلیل بود که مبارزه ملی برای بازستاندن این اصالت از
شمیرکشان بیگانه از همان فردای استقرار عرب آغاز شد و تا بازیابی
استقلال از دست رفته به پایان نرسید، به گفته Renan «ایران با آنکه
اسلام را پذیرفت، هرگز تسلیم عرب و فرهنگ بیابانی او نشد»
شمیر زنان عرب از نظر مذهبی هیچ چیز تازه‌ای بهار معان نیاوردند،
تنها تغییری که در این میان رُخ داده بود، این بود که اهورامزدا تبدیل به
الله شده، فرشته‌ها به ملائک و اهریمن به نام شیطان تغییر پیدا کرده
بودند، زرتشت نیز جای خود را به محمد داده بود. آنچه ایرانیان حقاً
می‌توانستند از آیین نو رسیده بطلبند بیش از حور و بهشت آن جهانی،
عدالت و مساواتی بود که توسط موبدان ساسانی از آنها گرفته شده بود و
همین آخوند سalarی موبدان بود که باعث پدید آمدن جنبش‌هایی
انقلابی چون آیین مزدک گردید. ولی نه تنها چنین مساواتی را ایرانیان
مطلقًا بدست نیاوردند، بلکه شوریختانه سرفرازی هزار و چهارصد
ساله خویش را هم از دست دادند.

زن و ادیان

**درجات ترقی یک ملت در حیات اجتماعی، مربوط
به میزان احترام به زنان می‌باشد.**

در جهان ادیان بویژه در آخرین دین‌اش اسلام که قاعده‌تاً بایستی
مدرن ترین و متmodern ترین ادیان باشد، چه بلاعی بر سر زن آمده است
که جز شرمندگی برای بشریت چیزی باقی نمی‌گذارد.
وضع و حال زن مسلمان در افغانستان، در عربستان، در ایران اسلامی
شده، در سودان و سایر کشورهای اسلامی درجات ترقی دین اسلام را
به خوبی نشان میدهد.

گریه آور است، که بسیاری از زن‌های حقیر شده در جهان اسلام بندگی
و اسارت خود را با میل فراوان پذیرفته‌اند و تن به هرگونه ذلتی میدهنند
که این دین خدایی برای آنها تجویز کرده است.

تاریخیکه مجموعه دروغ‌ها، خرافات و مکانیسم درجه دومی بودن زن
در اسلام برای همگان ثابت، روشن و فاش نشده است، برگشته زن
مسلمان همچنان ادامه خواهد داشت و این برگردان همه زن‌های جهان
است بویژه خانم‌های مسلمان زاده‌ای است که از مرز آگاهی‌ها گذشته
و به فریب بزرگ مردان اسلام زده آشنا گردیده‌اند با قیام و همبستگی
خود کمک کنند تا آن نیمه دیگر انسان در کشورهای اسلامی از دست
ست مردان و دین زن ستیز اسلام رهایی بخشنند. این کار وظیفه همه
انسان‌ها بویژه خانم‌های روشنفکر می‌باشد.

شجاع الدین شفا

تقلبی با تاریخ

واقعیت انکار ناپذیر تاریخ این است که اسلام از راه شمشیر به
ایران تحمیل شد، بی آنکه ایرانیان بدنبالش گشته باشند، همچنان که از
راه شمشیر به دیگر سرزمین‌های خاور نزدیک و شمال آفریقا و اسپانیا
نیز تحمیل شد، بهمین دلیل وقتی که شمشیر عرب در پوایه فرانسه از
برندگی افتاد، گسترش اسلام در اروپای غربی متوقف شد، و وقتی که
این شمشیر در قسطنطینیه از کار افتاد، راه اروپای شرقی به رویش بسته
شد.

این افسانه، که عرب مساوات اسلامی را با خود به ایران آورد، چون از
تبعیضات اجتماعی و مذهبی پایان دوران ساسانی رنج می‌برد، تقلبی
دیگر با تاریخ است.

هرچند که این تبعیض‌ها واقعاً وجود داشت و این نا رضایی‌ها را هم
واقعاً همراه داشت ولی فاتحان عرب نه تنها هیچ کدام از اینها را از
میان نبردند، بلکه تبعیضات بسیار سنگین تری را نیز بر آنها افزودند که
نا پذیرفتی ترین آنها تبعیض نزدیک بود.

در این باره واقعیت تاریخ را از زبان یک مورخ سرشناس عرب می‌
شنویم که «عرب‌های فاتح خود را برتر از دیگران می‌پنداشتند و به ویژه
بر ایرانیان مبارفات می‌کردند و آنها را موالی (بنده‌گان آزاد شده)
می‌خوانندند و برای تحقیر آنان می‌گفتند سه چیز است که نماز را باطل
می‌کنند، سگ، الاغ و ایرانی!

اگر به خلاف اسپانیا، ایرانیان در نهایت، دین و آیین مهاجمان را
پذیرفتند، بخاطر این بود که با سقوط امپراتوری ایران دیگر پایگاهی
برای دین زرتشتی باقی نمانده بود در صورتی که با سقوط اندلس،
مسيحيان جبهه وسیعی در اروپای بیرون از مرزهای خود پشت
خوش داشتند.

در کتاب معتبر تاریخ قم، نوشه مورخی مسلمان از قرن چهارم هجری
در ارتباط با این واقعیت می‌نویسد. «عربان دست برآورده شده بود ویران کردند، چندانکه
کشتزارهای مردمان بکلی خشک شدند.

و در همه اوقات با مردم شهر در کارزار بودند، سد ها و رودخانه
هایشان را می‌شکافتند و لاجرم مردم چون در دفع آنان هیچ چاره و
حیلیت نداشتند به ناقار به حکم آنان فرود آمدند، اما چون عرب بانک
نمای گفتی، دهقانان آن ناحیت او را دشنام دادند!»

در چنین شرایطی تنها راه مبارزه‌ای که برای ایرانیان باقی مانده بود این
بود که آیین حاکمان عرب را به رنگ آیین ملی خویش درآورند، به
تعییر ادوارد براون «تعییرات ناشی از قبول اسلام در نزد ایرانیان از
پوست فراتر نرفت و به درون نرسید»،

ایرانیان با نوآوریهایی چون تشیع و عرفان، خیلی زود آیین را که با
شمیر عرب به کشورشان تحمیل شده بود به چیزی تبدیل کردند که
گرچه همچنان شباهتی با اسلام داشت ولی محتوای آن با آنچه پیامبر

پنج بخش از ۵ مقاله

هیچ عقیده‌ای مقدس و محترم نیست؛

دکتر مهر آسا

نفس انسان محترم است.

آیین‌های آسمانی و
باورهای زمینیان!

چه چیزی مقدس است و کدام عقیده محترم است؟ این پرسشی است که باید فضای متدين و متعصب پیش از هر سخن ناروا و قبل از هر رو ترش کردن به آن پاسخ دهنند. آیا هر طرز تفکری مقدس است؟ آیا هرگونه عقیده را باید محترم شمرد؟ آیا من اگر ادعای کنم و براین باور باشم که مرض حصبه به علت خوردن چای داغ عارض انسان می‌شود، نباید به این عقیده سخیفم بخندند؟ پس عقیده چه قداستی دارد؟

من نمی‌توانم برای خوشامد مردم مغولستان، انکار حقایق کنم و از وحشیگریهای چنگیز خان مغول سخن نگویم. میلیونها از مردم هند گاو می‌پرستند؛ آیا گاو را باید مقدس شمرد؟ آیا کشن گاو و خوردن گوشت آن توسط شش میلیارد مردم دیگر توهین به عقیده است؟ آیا عقیده‌ی اسماعیل بن لادن و گروه القاعده که دیگر مردمان جهان را کافر حرربی می‌دانند و تمام دنیا را تنها برای زیست و استفاده‌ی خود می‌خواهند، مقدس و محترم است؟

آیا می‌دانید بر روی این کره‌ی خاکی، گروهی هم شیطان را می‌پرستند؟ پس، ای پیروان آیین‌های ابراهیمی! شما که هر روز با لعنت کردن بر شیطان برای خود ثواب می‌آفرینید، و ای حاجیان مسلمان که در مراسم حج با رجم شیطان از خدا اجر می‌طلبید، بدانید که شما با این عبادت به مقدسات عده‌ای توهین و نفرین می‌کنید.

يهودیان براین باورند که قوم برگزیده‌ی خدا (یهوده) هستند و بهشت از آن آنان است. مسیحیان، تنها ایمان آورندگان به عیسی را رستگار و لایق بهشت می‌دانند. مسلمانان معتقدند که خداشان غیر از مسلمان فردی دیگر را به بهشت راه نمی‌دهد. در میان مسلمانان هم، شیعیان عقیده دارند غیر از شیعه دیگر مردمان کافر و جهنمی‌اند. بهاءالله هم بیش از یک قرن پیش اعلام کرد که من از سوی خدا آمده‌ام و دینی نو آورده‌ام و دین‌های دیگر همه از رده خارج شده‌اند و در تیجه یا باید بهایی شد یا جهنمی و... دیگر اقوام و گروه‌ها هم به همین سیاق و روش تنها عقیده‌ی خود را محترم می‌دانند.

با توجه به این مختصر، در بین این چند هزار آیین و باور، حق با کیست؟ و آیا این عقاید متضاد و متناقض و مست مایه، معتبر و محترمند و نباید به این همه سخافت ایراد گرفت؟

پاسخ این است که حق باهیج یک نیست و همه‌ی این عقاید مجموعه‌ای از پندارهای دروغ و خرافات بیش نیستند.

ماه محرم و مراسم عزاداری برای اعراب ۱۴ قرن پیش!

این مراسم از ساخته‌های «عضوی‌الدوله دیلمی» پادشاه ایران در قرن چهاردهم هجری است. این پادشاه شیعی زمانی که به عراق لشکر کشید و خلیفه راشکست داد مقارن با ماه محرم بود. گرچه در این نبرد

تاریخ ادیان و چگونگی پدید آمدن دین‌ها را بارها روشنگران و روشنفکران جهان نوشته‌اند و ما هم خوانده‌ایم؛ و می‌دانیم که اصولاً دین‌سازی امری ناشی از ترس آدمی در مقابل اتفاقات جوئی و حوادث طبیعت زمین بوده است. رعد و برق، سیل، زلزله، طوفان، امراض مسری و بالاخره مرگ، همه حوادثی بوده‌اند و هستند که در طول تاریخ حیات انسان، مارا به واکنش‌های دفاعی و داشته است. واکنش‌های حاصل از این ترس در عصر نادانی گذشته از پناه‌گرفتن در جای امن و خود را پنهان کردن، توسل به جادو و جنبل و بعدها ارباب انواع و سرانجام پیامبرسازی و توسل به خدای ناشناخته و نادیده‌ی دین‌ها بوده است؛ تا با نذر و یا با دعا و استغاثه، خود را از قهر آن خدای مخلوق پندار خویش برهانند.

گذشته از اینکه زیر بنای دین‌ها بر وجود ترس آدمی از مصیبت‌های زندگی که مشاشان در گذشته مشخص نبوده بنا شده است، فلسفه ادعائی ادیان و مسائل دینی نیز به قدری سست و بی‌پایه است که در قیاس منطق و دانش سر به مسخره می‌زند. آنچه در این میان باعث شگفتی است وجود افراد تحصیلکرده و آشنا به دانش‌های زمان در میان معتقدان به توهمات ماوراء‌الطبیعه است. من هنوز نمی‌دانم چگونه عده‌ای که از دانش‌های عصر جدید نیز بهره بردۀ‌اند و در تخصص خود خبره هستند با اعتقاد کامل بر این باورند که مدعیان هزاران سال پیش، معلوماتی بیشتر از آنها داشته‌اند و باید از گفته‌های آنان پیروی کرد؟ کسانی که پژشک، طبیعی دان، ریاضی و فیزیک خوان، فیلسوف و آشنا با منطقند، به چه نیت و انگیزه مرتب از باورهای عصر چوپانی دفاع می‌کنند و آنها را برای راهبردن زندگی انسان و یا تزکیه‌ی نفس بشر مفید و لازم می‌دانند؟

این دانشمندان دینمدار که می‌دانند و باور دارند خونی که در رگ‌های انسان جاری است نظری همان خونی است که در رگ‌های گوسفند، گاو، اسب، فیل و کرگدن و دیگر استخوان داران جریان دارد و تنها برحسب نوع تغذیه، الکتروولیت‌های محلول در آن اندکی با هم فرق دارند، به چه دلیل گفته‌ی تورات و قرآن را چنین در بست پذیرفته‌اند؟ ادعای مسخره‌ای که می‌گوید مجسمه‌ی آدمی در بهشت به دستور خدا و توسط ملائک از گل زمین ریخته و ساخته شد و خدای موجود در آسمان‌ها! در او روح دمید و آدم ابوالبشر را خلق کرد. آنگاه دنده‌ی چپ این آدم که مرد بود شکاف برداشت و زنی که زائدی او محسوب می‌شود از پهلوی این مرد بیرون آمد و چنین زوجی سرچشمه‌ی خلقت آدمیان شدند!! آیا این مؤمنان دانش آموخته هیچ از خود پرسیده‌اند که منشاء سایر پستانداران از کجاست؟... همچنین روشنفکران و دانش آموختگان مسیحی با چه منطقی می‌پذیرند که عیسی پسر خداست؟!

من آن زمان در سالهای دهه‌ی هشتاد میلادی که در لبنان چریک‌های حزب‌الله و حزب‌الرسول و حزب‌الامام و حزب‌زهره‌مار و دیگر اراذل و اویاش مسلمان... - زنان و مردان اروپائی و امریکایی را به گروگان می‌گرفتند و آنها را می‌کشتند، نگفتم مرگ بر لبنان یا مرگ بر حکومت لبنان؛ گفتم مرگ بر دینی که چنین رفتارهایی را تجویز می‌کند. من همان زمان که انفجار محل تفنگداران دریائی امریکا در بیروت، بیش از ۳۲۰ جوان را به فنا فرستاد، باز هم نگفتم مرگ برفلان و فلان و یا نابود باد حکومت اسلامی ایران که انجام چنین جنایت را می‌سر کرد... بلکه گفتم مرگ برآن باوری که چنین فرمانهایی را صادر می‌کند و در آموزش‌هایش کشن مژده برای قاتلان اجر و ثواب می‌آفریند.

من روزی که آن پژوهش متعصب یهودی در اسرائیل به مسجد مسلمانها با مسلل حمله کرد و یک سد و چند نفر مردم بی‌گناه را کشت و خود نیز به قتل رسید، واکنشم نفرت از هیچ فرد اسرائیلی نبود، بلکه تمام نفرت را بر روی دین‌ها و تعصبات‌های دینی خالی کردم. من زمانی که کوبیدن چهار هوایپماهی پُر از مسافر را به ساختمان‌های مسکونی در نیویورک دیدم که بیش از سه هزار و پانصد آدم را کشت، نگفتم مرگ بر سران حکومت‌های خاورمیانه؛ گفتم مرگ براین آئین ناب و مجاهد که دستور این جنایت را داد؛ مرگ بر دینی که برای پیشرفت، کشن انسان‌ها را مباح دانست.

جامعه‌ی فیاض‌مند دین نیست

در مسیر تکامل آدمی در درازای زمان، طبیعت به او موهبتی داده است به نام خرد و اندیشه که اگر درست تقویت و برانگیخته شود نیازی به هیچ پیامبر و رسول برگزیده از جانب منابع وهمی ندارد. استفاده‌ی درست از خرد و اندیشه بشر را از بسیاری گرفتاریها در زندگی دور نگه داشته و بهترین روش و راه را برای زیستن ولذت بردن از زندگی به او می‌نمایاند. بیگمان مؤمنان و سرسپرده‌گان در برابر این گفته، پاسخ خواهند داد که پیامبران برای راهنمای خرد آدمی آمده‌اند و کارشان همان برانگیختن و تلطیف خرد است؛ که سخنی است زیبا و فریب‌نده، اما بسیار ناروا و دور از درستی زیرا پیامبران بیشتر برای مبارزه با حاکمان زمان و جانشین شدن خویشتن خویش به جای آن فرمانروایان ظهور کرده و مستمسک یهود و الله را هم برای پیشرفت کار خود برگزیده‌اند؛ و اگر روی سخنانشان با مردم است، تنها برای فریفتن و جذب مردم ساده لوح به سوی خویش در جهت نیرو گرفتن برای مبارزه با حاکم مستبد و تواناست. و گرنه هیچ دستور و پند و اندرزی آنگونه که فیلسوفان و معلمان اخلاق عرضه می‌کنند، در باورشان نیست.

از نظر پند و اندرز، هر باب گلستان سعدی سدها بار بر تمام کتابهای دینی برتری دارد. به هر حال پند و اندرز و تلطیف اندیشه و تحریک خرد آدمی در زمان‌های گوناگون همیشه به گردن معلمان و روشنفکران و فیلسوفان جامعه بوده است. روشنگری‌های خیام است که خرافات دین را به زیر پرسش برده و راه را برای زندگی همراه با خردورزی می‌گشاید. وظیفه‌ی هدایت آدمی را با روش درست فیلسوفان و اندیشه‌وران جامعه‌ها بودند که ادا می‌کردند نه پیامبران شیفته‌ی حکومت.

پیروز شد ولی احمقانه خلیفه را از سریر به زیر نکشید و علیرغم پیروزی بر او، خلافتش را تأیید کرد و گردن نهاد. ضمناً علاوه براین حماقات، یکی از کارهای جاهله‌ای ناشی از تعصب کور این سلطان این بود که دستور داد در روز عاشورا، زنهای بغداد و سامره و کاظمین و کربلا به کوچه و میدان شهر بریزند و بر سر و صورت خود بکوبند و موى خويش بکنند و صورت خود بخراسند و برای واقعه‌ی روز عاشورا عزاداری کنند. اين رسم از آن زمان در میان پیروان تشیع علوی باقی ماند و بعدها به جای نمایش زنان که از منظر ناموسی خلاف شرع بود، دسته‌ی مردان سینه زن و زنجیر کوب و قمه زن به وجود آمدند.

از آن تاریخ هر سال بیشتر و مغوروانه تر از سال پیش به دستور آخوندهای شیعی که نان و روغن‌شان در این جهالت وحشیگری‌ها نهفته بود، بر میزان معركه و نمایش و جاءه و جلال این بازی‌ها افزوده شد. در زمان صفویان با آمدن برادران «شرلی» از اروپا به ایران، این مراسم با رنگ و شکل مراسم کلیسا می‌سیحت کاتولیک درآمیخت و به عنوان علم و کتل، صلیب مسیح با پرهای طاووس و شمع و چراغ وارد دسته‌های عزاداری شد و عود و گندر کلیسا و همچنین نوعی موزیک با نوچه خوانی و سنج زنی هم به آن افزوده گشت؛ و به این ترتیب، عهد برادری بین تشیع اثنی عشری و کلیسا می‌سیحیان نادانسته از جانب ایرانیان و مزورانه از سوی میسیون‌های مسیحی بسته شد. در این زمینه کار به جائی رسید که، به همان ترتیب که مسیحیان متعصب خود را به صلیب می‌بستند و برکف دسته‌ای خود عیسی گونه میخ می‌کوبیدند تا روحشان به آسمان نزد عیسی عروج کند، شیعیان مرتضی علی نیز شمشیر بر فرق خویش می‌کویند و فرق سر را آش و لاش می‌کردنند تا حسین و علی در روز جزا شفیعیان باشند.

در اینجا روی سخن با آقایان و خانم‌های متعصبی است که تبعداً سخن آخوندها را در مورد وقایع عاشورا پذیرفته‌اند و با وجودی که فرایض دینشان را انجام نمی‌دهند. بعضی هم یاد ندارند - در این ایام اگر زنجیر نمیزندند، اما به صورت صف در طول و عرض سالنی که بنیاد ایمان نام دارد، می‌چرخند و آرام همراه با آهنگ و نوای سر دسته، دست را بر سینه می‌زنند و فیگور گریه کردن می‌گیرند؛ در عین حال متأسفانه در خیال خویش تصور می‌کنند که ضد آخوندند!

هلا بدایند و آگاه باشید که این مراسم نه جزو دین‌تان است و نه بخشی از مذهب‌تان. نه به خدا ارتباط دارد و نه به رسول خدا! این مراسم از دستورهای پادشاه دیلمی عضدالدوله است که آخوندها به بهترین نحو از آن بهره‌گرفتند؛ و دکانی شد برای کسب درآمد آنها، و مرغزاری برای چریدن فقیهان تشیع.

«شوانه» آه، «شوانه»

ای خداشناسان! خدايتان کجاست؟

آیا خواب است؟

ما نشان خدايتان را در جسد مُثُله شده‌ی «شوانه»
شاعر جوان مهابادی می‌جوئیم.

دکتر محمد عاصمی

شب پرستان سیاه‌دل!

... بدانید ما سپاهیان خدالیم از خشم وی آفریده و به کسانی که غضبش را درخورند چیره شدیم، بحال مردم ناتوان دل نسوزیم، به اشک دیده گریان رحمت نیاریم...

از کتاب صائب المقدور

اینان که خود را «سپاهیان خدای» می‌نامند. بیست و هفت سال است شب هولناک و خوفناکی بر ایرانیان فرود آورده‌اند، یلدایی که هرگز از آن درازتر ندیده‌ایم و همچنان در تیرگی این شب بی سحر غریم...

سیاه دلان شب پرستی که بحال مردم ناتوان دل نمی‌سوزانند و به اشک های دیدگان گریان رحمت نمی‌آورند، زیرا که خود موجب ناتوانی دلها و اشکباری دیده‌ها هستند.

بیست و هفت سال است که حیات ایرانیان در شط ظلمانی ستم فرو غلطیده است و در سرزمین ما، زندگی همگان در بند تیرگی و سیاهی است و مرگ، خندان و نشته براورنگ کدخدایی و سفره‌های رنگین، مزاری سنگین...

ایران ما، سرای لعنت شده است و شبی تیره و تار برما حاکم است... ظلمت در ظلمت، رنج در رنج فریب در فریب، غم در غم و شب چهره‌ی شب طینت شب نژادی که از دیوان و جادوان نسب دارد، غوغای یهود و مسلمان ساز می‌کند و مردمان را به معجزه چاه‌های جمکران می‌فریبد تا شب را همچنان شب یلدای بی سحر نگه دارد و جهانی را برانگیزد تا بر ما حمله آغازند و شب را برای شب پرستان یلدایی جاودان سازند که فرمانروایان تاریکی و سیاهی‌اند و تاب دیدن صبح روشن و آفتاب درخشان ندارند...

اما تاریخ حیات ما ایرانیان، که اینک فرومانده و دل شکسته در تب سوزنده این یلدای تیره می‌سوزیم، نشان داده است که:

شب پره گر وصل آفتاب نخواهد / رونق بازار آفتاب نکاهد /

کجا یند جوانان ایران، زنان و مردان روشی خواه و خورشید طلب که یلدای کینه و بدخواهی و دوری را از جانها برانند و ایرانیان را از دیار سایه‌ها و تیرگی‌ها به سامان نور برستانند تا عصر شرف انسانی، چهره بگشاید و فجر صادق، دمیدن آغاز کند و پرتو ارغوانی خود را نمایان سازد و یلدای ایران ما را به فردایی دل انگیز و زیبا برساند و این فریادها را به ثمر بنشاند که:

برآی ای آفتاب صبح امید که در دست شب هجران اسیرم

بدلیل وحشیگری متعصبین مذهبی پخش بیداری در بیشتر فروشگاه‌های ایرانی هر روز مشکل تر می‌شود و در بدخی از فروشگاه‌ها دیگر بیداری نخواهیم گذاشت.

تلفن بزنید تا بیداری را با پست دریافت کنید.

نامه‌ای از یک همواه پیشو

هم میهنان گرامی! با درود.

من تا بیست و چند سال پیش، گاه‌گاه نماز می‌خواندم، روزه‌ی گرفتم و...

اما یک روز در حال ادای نماز و در هنگام رفتن به سجده و پیشانی بر زمین نهاده، به چای خواندن «سبحان و دعای سجده...» به خود گفتم هی مرد! تو مثلًا لاف عقل میزی، پس این دلک بازی‌های میمونوار چیست که انجام میدهی؟ نماز را ببریدم و دین را به نسیان سپردم. از آن هنگام موهومات و پندارهای بی‌ریشه و دور از خرد و منطق را از ذهن خود زدودم؛ و از آن زمان تاکنون آدمی شدم خردگرا که جز قوانین دانش و طبیعت به چیزی پایبند نیست.

به گمان من تمام پیامبرانی که نامشان در تاریخ و اسطوره‌ها آمده است، اگر نگوییم فربیکارانی ماهر بوده‌اند؛ بی‌تردید همه جاه طبان و قدرت طلبانی بوده‌اند که چون نیروی سواره نظام و پیاده نظام برای رسیدن به پادشاهی و قدرت در اختیار نداشته‌اند، به حقیقی خدای نادیده سازی برای تحقیق مردم و گرویدنشان به خود، روی آورده‌اند. آنان سازندگان پروردگاری هستند که این نوع پیامبران دروغگو را به سلطنت رسانده است. به سخنی دیگر نخست آنان خدایی ساختند و سپس آن خدا این ها را پیامبر ساخت تا بر مردم فرمان رانند مگر موسی در برابر فرعون طفیان نکرد و ایستاد و سرانجام خود را رهبر قوم کرد؟ مگر عیسی مرتب نمی‌گفت که من «کینگم» و سر را نیز در همین راه بر باد نداد؟ مگر محمد سرانجام تمام قبایل حجاز را مطیع خویش نکرد و به پادشاه نجد و حجاز تبدیل نشد؟ او حتا به خسرو پرویز نامه نوشت که کشورت را به من بده و مطیع من شو!! - آیا جاه طلبی و سودای رهبری، علی‌محمد باب را به کشن نداد و میرزا حسینعلی بهاء را آواره و در بدر نکرد؟ و... م - مهران

کوه‌گاغذی

به همان آسانی که امپراطوری ساسانی فرو ریخت و ایرانی‌ها اسلام را به زور و یا برخی به میل پذیرفتند،

به همان آسانی و سرعتی که رژیم پادشاهی قدرتمند ایران فرو پاشید. به همان آسانی که ایران برای اولین بار طی قرون، به راحتی حکومت جمهوری را برای خود پذیرفت.

اگر تحصیل کردگان روش‌نگران، نویسنده‌گان و رسانه‌های مترقی دست به دست هم بدهند و یک صدا خواهان برچیده شدن بساط بدبهختی اور اسلام از صحنه زندگی اجتماعی سیاسی ایرانیان گردند، این اتفاق، آسان‌تر از موارد ذکر شده تاریخی بالا بوقوع خواهد پیوست. این آمادگی در بالاترین سطح خود، امروز در میان ایرانیان بویژه جوانان وجود دارد، بهره برداری نکردن از این موقعیت طلایی، خیانت بزرگی به همه نسل‌های آینده ایران است.

آیا چند تن از تحصیل کردگان، نویسنده‌گان و روش‌نگران راستین را سراغ دارید که زیر اعلامیه خروج ایران از جرگه کشورهای اسلامی را امضا بگذارند. و شما خواننده این سطور چطور، امضای خود را حاضرید هزینه این کار بزرگ کنید.

دکتر مسعود انصاری

ما هم قسلیت می‌گوئیم

در اسلام آرامش نیست

امر به کشتار، موضوعی است که در بسیاری از آیه‌های قرآن زیر بنای دین و یا حکومت‌های اسلامی را تشکیل می‌دهد، برای نمونه، به آیه ۴ سوره محمد، آیه ۱۹۱ سوره بقره، آیه‌های ۷۱ و ۸۹ سوره نساء و آیه ۲۹ سوره توبه می‌توان مراجعته نمود، آیه ۳۶ سوره مائدۀ، می‌گوید آنها بی که با خدا و رسول او به جنگ بر می‌خیزند و در روی زمین فساد می‌کنند، مجازات اعدام، دار زدن و یا بریدن دست‌ها و پاها یا شان (دست راست با پای چپ و یا پای راست با دست چپ) و اخراج آنها از سرزمینی که در آن بسر می‌برند می‌باشد. این ذلت و خواری عذاب دنیوی آنهاست که در آخرت به عذابی بزرگتر گرفتار خواهند آمد.

در اسلام اگر کسی بر پایه اصول و مقررات بی پایه‌ای که دین‌مردان اسلامی از خود ساخته‌اند عمل نکند و یا حتی به آنها بی‌اعتنایی نماید، او را کناهکار بر شمرد و وزیر عنوان محاربه با الله بوسیله دژخیمان خود که قاضی شرع نام دارند با روش‌های غیرانسانی مانند سنگسار کردن، بریدن سر، قطع دست و انگشتان، درآوردن چشم بدون انجام هیچ نوع تشریفات دادرسی، محکمه و مجازات می‌کنند.

و چنین است که «اویکتور خلیل» نویسنده مصری می‌نویسد: اسلام برای تمام اعمال و رفتار بشر روش تعیین کرده به گونه‌ای که در یک کشور اسلامی فرهنگ، سیاست و مذهب را نمی‌توان از یکدیگر جدا نمود، بهمین دلیل است که در تمام ۲۱ کشور اسلامی از مراکش تا سوریه، از عراق تا پاکستان و اندونزی حکومت‌های دیکتاتوری برقرار بوده و در این کشور‌ها نشانه‌ای از آزادی و دموکراسی وجود ندارد. و نمونه بارزتر آنها جمهوری اسلامی خودمان است که کشور ما را در خفقان سیاه دیکتاتوری و ستمدینی فرو برده است.

دکتر ویلیام مونتگومری وات، استاد دانشگاه «ادینبورو» می‌نویسد، در فرهنگ تازیها قتل و کشتار دیگران هنگامی زشت است که این عمل در باره قبیله خودی و یا عضو یک قبیله دوست و متحبد ارتکاب شود، در غیر اینصورت کشنن انسان دیگر زشت و غیر اخلاقی بشمار نمی‌آید. هرگاه یک فرد تازی از کشنن تازی دیگر خود داری کند به این سبب است که وی عضو یک قبیله نیرومندتر است و تنها ترس از انتقام بوسیله یک قبیله توانمند است که ممکن است کسی را از کشنن باز دارد.

در حدیث ۲۸۳ کتاب صحیح البخاری که معتبرترین کتاب حدیث اسلامی است آمده، اگر مسلمانی یک آدم کافر را به قتل برساند، مجازاتی ندارد!

زیر پای شاهنامه‌ای که در منزل دارید باید یک جلد خردنامه بیداری هم باشد - تهیه خردنامه بیداری را که تعداد آن محدود است فراموش نکنید.
(858)320-0013

در روز‌های ضربت خوردن امام اول شیعیان که امام چهارم سنت هاست در هیج کدام از رسانه‌های عربی عزاداری و خبری نبود، ولی در عوض در رسانه‌های ایرانی در این شب‌ها سنگ تمام گذارده شد و ماه رمضان امسال را رسانه‌های ایرانی به بهترین شکلی به پایان بردند!

آری ما هم در این روز و شب‌ها به شدت غمگین و افسرده می‌شویم، دلمان می‌خواهد مشتی خاک بر سر بریزیم، سینه را بشکافیم و بمیریم و این روزها و سالگردانها را نبینیم. و گریه سر دهیم از دست عده‌ای بظاهر ایرانی، متجاوز خواه، دشمن پرست که زبان، قلم، رادیو، تلویزیون و روزنامه خود را در ازاء چند صد دلار خون آلود در خدمت دشمنان ایران قرار میدهند.

این چند بیگانه پرست برنامه ساز و صاحب رسانه سالی یکی دویار، دیوانه وار مسلمان دو آتشه می‌شوند و آب به آسیای دشمن میریزند. این نامرددترین های زمان، سالگرد هایی را که بایستی علیه سرداران متجاوز تازی به راه بیاندازند، بر عکس بهسود آنها، آن دشمنان شناخته شده ایران، که صدھا کتاب مستند توسط محققین عرب از زندگی های واقعی آنان نوشته شده است بهراه می‌اندازند و آوازه خوانان بی‌سواد و کتاب نخوان و تاریخ ندان را هم به مذاحق و مرثیه و نوحه خوانی وا میدارند. و به نام احترام به اعتقادات مردم دست به یک کاسبی ناشرافتمندانه می‌زنند.

آنچنانها، آقایان، اگر نمیدانید پشت سر چه کسانی سینه می‌زنند و عزاداری می‌کنید بروید بر زندگی واقعی این افراد تحقیق کنید تا آنها را خوب بشناسید، اگر هم آن چند صد دلار فلان بنیاد مذهبی یا مأمورین دیگر جمهوری اسلامی شما را وادار به چنین خوش رقصی‌ها می‌کند، باید بدانید که این‌ها پول خون میلیون‌ها به قتل رسیده زنجیره‌ای در طول یکهزار و چهار صد سال گذشته می‌هین ما است و همچنان در حال ریخته شدن بر زمین است، که سفره شما را سالی چند شب رنگین تر می‌کند. شما که خود اکثرآ هیچ ایمان قلبی به این ارادتمندی‌ها و نوکری‌های دروغین ندارید با چنین کاتولیک تر شدن از پاپ، به احساسات رقیق انسانهای ضعیف ناآگاه مذهبی دامن می‌زنید، ملایان جنایت پیشه را بر سر کار باقی نگه میدارید، امامزاده‌ها و بارگاههای دشمنان ایران را مملو از جمعیت می‌کنید، و ایران را همچنان عقب مانده می‌خواهد، شما پا به پای جمهوری جهل اسلامی در نگاهداشت خرافات، دروغ و بیگانه پرستی گام بر میدارید و حکام مذهبی را بماندن خود امیدوار می‌سازید.

خانم‌ها، آقایان و مسئولین این گونه رسانه‌ها از شما ملتمسانه می‌خواهیم که دست از این کار زشت شرم آور دشمن پرستی بردارید و بگذارید مردم به تفکر بنشینند، مطالعه کنند و راه ایرانی خود را بیابند. تا رمضانی دیگر و محرومی دیگر به انتظار تحولی در شما به انتظار باقی می‌مانیم و با دقت زیاد نظاره گر رفتار و گفتار شما می‌شویم و در پایان گزارش کار نیک و بدتان را به پیشگاه تاریخ و فرزنداتتان تقدیم خواهیم کرد.

انسان‌ها می‌شود.

مسلمان‌ها با این همه فقیر و گرسنه که در بین شان هست، سالیانه با اضافه کردن یکی دو هزار سیاپوست مسیحی به اسلام چه چیزی بدست می‌آورند؟

ایکاش می‌توانستند دانشمندان و ثروتمندان ادیان دیگر را به دین خود وارد کنند، در صورتی که همه میدانند آنها چگونه افرادی را می‌توانند خریداری کرده و به دین خود درآورند. پرسش اصلی این است، شما ادیان آسمانی! مگر نمی‌گویید خدايتان یکی است، پس چه فرقی می‌کند، کسی که خدای شما را می‌پرستد چه مذهبی داشته باشد، مگر این مذاهب بخواست و اراده، همان خدا بوجود نیامده است.

این همه که شما دینداران و با خدايان در حال جنگ و سطیز و توطنه علیه خودتان هستید هیچ کدام از ملت‌های بیدین و بی خدا چنین زشت‌خوبی و بی‌رحمی و بد‌فکری علیه یکدیگر ندارند.

بخاطر اختلاف بین شما سه برادر با هم دشمن، گرسنگی، فقر، فحشا، مواد مخدر، تروریسم، در جهان و بیشتر هم در بین خودتان غوغای می‌کند.

آن زندگی عقب مانده مسلمان‌ها است که فقط زیانشان دراز است، تاکنون کوچکترین فایده‌ای برای بشریت نداشته اند با رهبرانی پول پرست و بی سعاد.

آن زندگی کلیمی‌ها است که در هیچ کجای جهان تأمین جانی ندارند و بخاطر حفظ دینشان حاضرند جهان را به آتش بکشند.

زندگی مسیحیان هم بهتر از آن دو نیست، میلیونها انسان به ظاهر با سعاد اسیر تفکر یک پیرمرد بیمار بنام پاپ هستند که از فرق مغز تانوک پایش از حرکت افتاده، و دیگر آخوندهایشان هم یا در حال غارت پول های مردم فقیر مسیحی و یاد رحال بچه بازی و مسائل سکسی هستند که سالی چند تایشان اتفاقی گیر می‌افتد ولی مسیحیان جهان همچنان ندارد.

کلیساهای این دیوانگان جنسی و دزد را پُر و خالی می‌کنند و خوشحالند که یک نفر بنام مسیح گناه همه آنها را به گردن می‌گیرد. سه دین زحمت آفرین، با هم دشمن و بدون احساس، زندگی انسان‌ها را میدان جنگ، خودخواهی و شرارت خود کرد؛ و همه را به آتش دلهزه سپرده‌اند.

مسلم است انسان‌های فهیم جهان آینده، این سه دین را به پرونده مرده تاریخ خواهند سپرد ولی چرا نباید این کار را از هم اکنون آغاز کرد. انسان‌های قوی، (ترس)، متفکر و فهمیده دین نمی‌خواهند، آنها زیر سایه قوانین مترقبی می‌توانند بهترین زندگی را برای خود بسازند و از آن لذت ببرند.

برای ما بین ادیان مختلف هیچ گونه تفاوتی نیست.
تنها بدلیل آشنایی بیشتر با اسلام و تعداد مسلمان
زادگان کانون بیشتر به نقد اسلام می‌پردازیم.
امیدواریم روزی برسد که مطالب این نشریه شامل
همه ادیان بشود.

سه دین با هم دشمن

سه دین چاق و چله شده از ناآگاهی‌های انسان، یهودیت، مسیحیت و اسلام که رویهم کمتر از نیم مردم جهان را تشکیل میدهند، با دخالت‌های بیجای خود در امور سیاسی، زندگی انسان‌ها را به کشمکش، اغتشاش و ناامنی کشانیده‌اند. و از آن بدتر این سه دین خدایی، با اینکه ظاهراً هم‌دیگر را قبول دارند و در کتابهایشان هم به طعنه و کنایه یادی از هم می‌کنند و مدعی هستند خدایشان یکی است، به راستی در سرشت و نهان با هم دشمن و همواره در حال جنگ پنهانی هستند.

آنقدر که اسلام از دو دین خدایی! دیگر واهمه دارد، از کمونیست‌ها و بی خداها نمی‌ترسد. آنقدر که مسیحیت از اسلام و یهود خود را کنار می‌کشد و از این دو دین خدایی در بیم و هراس است از قبایل مائو و مائوی آدمخوار دلهزه ندارد. و بهمین شکل است دوستی و علاقه بین کلیمی‌ها نسبت به دو دین پسر عمومی خود، اسلام و مسیحیت.

کلیمی‌ها به هیچ شکل حاضر نیستند یک مسلمان یا یک مسیحی را به حريم و یا خانه خود راه بدهند. به این ترتیب خارج از جنگ‌های بزرگ خونین تاریخی و کشتارهای فراوانی که بین این سه دین خدایی، آن هم «خدا یکی» پس از آمدن آنها رُخ داده حتا در حال صلح و صفائی ظاهری هم تلاش‌های پنهان و آشکار آنها در راستای ضربه زدن به یکدیگر، تضعیف کردن، تفوق نظامی پیدا کردن و غیره بشدت ادامه داشته که این بر عکس ادعاهای دروغین این ادیان بر سخن هرز و بیهوده‌ی برادری و برابری و دوستی است که مطلقاً بینشان وجود ندارد.

یک نمونه زشت و پست دیگر از رقابت‌های ناسالم بین این سه دین آسمانی! توطنه آنها برای خارج کردن افراد از دینشان و آوردن آنها به دین خود می‌باشد.

مسلمان‌ها هرساله با هزینه سنگینی چندین مسیحی آسیب دیده از دین خود را می‌خرند و مسلمان می‌کنند، از آنسو مسیحی‌ها ساخت نشته با دادن مزایای مورد نیاز مانند اجازه ورود به کشور شان، اجازه کار، معالجه مجاني و یا دادن ترک اعتیاد سالیانه چندین مسلمان سطحی فکر را به عالم مسیحیت می‌کشانند.

کلیمی‌ها در مقیاس کمتر با دو دین دیگر در این مسابقه بگیر و بستان بشکلی شرکت دارند. البته تا آنجا که بتوانند نان خور اضافی نمی‌پذیرند و مقررات بسیار سختی برای کلیمی شدن یک غیرکلیمی برقرار کرده‌اند. کلیمی‌های از یهودیت بریده هم چون در آن دو دین دیگر جذابیت و سودی نمی‌بینند به ناچار در دین خود بدون انجام دادن مراسم دینی باقی می‌مانند و گه‌گاهی هم به دین بهایی یک دین بدتر از آن سه تا در می‌آیند «در آینده از معاایب، زشتی‌ها و زیان‌های این دین هم سخن خواهیم گفت» راستی این همه تلاش و هزینه برای خارج کردن افراد از دینشان برای چیست؟ از این کار وقت‌گیر، پُر هزینه، چه سودی بجز دردسر، ایجاد اختلاف و دشمنی بیشتر بین ادیان عاید

اخلاق بدون دین

تفاوت اخلاق، با دین این است که یک عمل اخلاقی بهر انسانی، چه معتقد به دینی باشد چه معتقد به دینی نباشد، ارزش می‌دهد. ولی برای دین، اخلاق بدون دین بی ارزش است، یعنی اعمال اخلاقی اگر دینی نباشد باطل است، در صورتی که ارزش عمل اخلاقی از هر کسی، از هر طبقه‌ای، از هر جنسی، از هر ملتی و از هر عقیده و دینی که باشد، دارای ارزش می‌باشد دین اخلاق را تصرف کرده و مالک انحصاری آن شده است (و می‌گوید من هستم که اخلاق هست)، اخلاق را بایستی از اسارت دینی اش آزاد ساخت ارزش عمل اخلاقی تابع هیچ دین یا ایدئولوژی نیست. آزادی اجتماعی ما بدون آزاد ساختن اخلاق از دین امکان نخواهد داشت، انسان بدون دین می‌تواند انسان اخلاقی باشد، در خارج از دین اخلاق آزادتر، نیرومندتر و با نشاط تر است، یکی از علل بزرگ عدم پیشرفت اخلاقی یک ملت، همین وابسته بودن اخلاق به دین است، برای اینکه این وابستگی و تابعیت را از بین ببریم، بایستی فقط به «عمل نیک» ارزش بدھیم نه به اعتقاد و ایمان. ارزش دادن به عمل نیک، احتیاج به هیچ عقیده دینی ندارد. ما نعش افکار کهنه و غلطی را بدوش می‌کشیم و به خود قرن‌ها قساوت می‌ورزیم که روزگاری کسان و یا پدران ما به ما گفته‌اند و درست نبوده است، وظیفه ما نعش کشی افکار و عقاید مرده نیست. کوچک ترین فکری که ما را به استقلال فکری برانگیزد بر بزرگترین فکری که ما را اسیر و عبد خود بسازد ترجیح دارد. هیچ فکر بزرگی نیست که از ما عبودیت و اسارت بطلبد.

مسئلیت بزرگ

هم میهن گرامی، فرستادن این ماهنامه برای شما، تنها برای خواندن و بایگانی کردن آن نیست. دریافت این نشریه کوچک وظیفه بزرگی را به عهده شما می‌گذارد که کار خرافه زدایی در جامعه به واقع انجام گیرد. پیام‌های «بیداری» باید به دست همگان برسد که اینکار وظیفه اصلی شما در این راه است.

در غیر اینصورت، تلاش‌های ما و مکنونات قلبی شما بی نتیجه باقی خواهد ماند.

این کمک شما ارزنده تر از کمک‌های مالی شما می‌باشد خواهش می‌کنیم در این راه از هیچ کوششی کوتاهی نفرمایید.

حضرت محمد پیامبر اسلام با دختر خُردسالی در سر بازار میرفت، یکی از اصحاب از او پرسید، یا محمد این دختر کوچک فرزند شماست یا نوه تان، حضرت فرمودند، همسرم می‌باشد.

اسلام چه بو سو ایران آورد

هنگامی که عرب در موج جهانگشایی خود به ایران حمله آورد چهارده قرن از تاریخ مدون ایران می‌گذشت، امروز نیز چهارده قرن بر دوران اسلامی شدن ایران می‌گذرد. در کارنامه تاریخ این دو کفه ما قبل اسلامی و اسلامی در سطح هم تراز یکدیگر قرار دارند که براین مبنای آسانتر می‌توان سودها و زیان‌های آن را در ترازوی سنجش قرار داد تا از دست داده‌ها و بدست آمده‌ها را سنجید.

ایران در هر دو زمینه مادی و معنوی بازنده بوده است، یعنی آنچه را که داشته از دست داده و آنچه را که نداشته بدست نیاورده است.

ایرانی را که عرب در سالهای ۱۴ تا ۳۶ هجری تحويل گرفت یکی از چهار امپراتوری صدرنشین زمان بود، با اعتبار سیاسی و رونق اقتصادی و شکوه فرهنگی، وایرانی که همین عرب در قرن سوم هجری اجباراً تحويل صاحبان آن داد نه هویت ایرانی داشت نه اعتبار سیاسی و نه رونق اقتصادی یا شکوه فرهنگی.

در هزار و چهار سد ساله نخستین تنها چهار سلسله پادشاهی که جملگی ایرانی بودند بر سرزمین ایران سلطنت کردند، در هزار و چهار سد ساله دوم ۳۵ سلسله که تنها ۷ تای آنها ایرانی و ۲۸ تای دیگر مغول و ترک و تاتار و ترکمن و افغان بودند، در دوره پیش از اسلام تنها یک هجوم موفق بیگانه به ایران صورت گرفت و در دوره حاکمیت اسلام بیش از سی بار از شرق و غرب و شمال و جنوب به ایران حمله آورد و شد که تقریباً همه آنها موفق بودند.

در هزار و چهار سد ساله نخستین تقریباً هرگز خون ایرانی بدست ایرانی ریخته نشد ولی در دور بعد از ورود اسلام خون ایرانی توسط ایرانی بیشتر از خارجی‌ها بر سرزمین ریخته شد و چشم‌های ایرانی بدست خود ایرانی از کاسه بیرون آورده شد.

فروش دختران به کنیزی از برکات‌های اسلام بود که در گذشته‌ها زنان و دختران در سرپرازی و سروری بسر می‌بردند و پس از ورود اسلام آنها را در بازار مدینه فروختند و آنان را «سبایا و اسرا» خواندند و همه این کارها را در سایه شمشیر و تازیانه انجام دادند و هرگونه اعتراضی را با حد و رجم و قتل و حرق جواب گفتند.

اندک اندک محراب‌ها و مناره‌ها جای آتشکده‌ها را گرفت، سرودهای خسروانی با بانک تکبیر و طنین صدای مؤذن عوض شد، ترانه‌های طرب انگیز بارید و نکیسا به زنگ شتر تبدیل گردید.

در کتاب دو قرن سکوت عبدالحسین زرین کوب میخوانیم که «نبردی که ایرانیان در این دو قرن با مهاجمان عرب کردند همه در تاریکی خشم نبود، در روشنی دانش و خرد نیز این نبرد ادامه داشت. برخی از همان اول با آیین مسلمانی به مخالفت برخاستند، برخی که در ظاهر خود را مسلمان می‌خواندند در نهان از عرب و آئین او بشدت بیزار بودند هر روز به بهانه‌ای قیام و شورش به پا می‌کردند که عرب را با دینی که آورد، از ایران برانند.

بیداری - و این نبرد را نسلی که انقلاب کرد بایستی تا جائی که اسلام از ایران بر افتاد ادامه بدهد.

دکتر احمد ایرانی

ترجمه: خانم پری دشتستانی

نقدی بر آندیشه‌های کسری

در آندیشه‌های فلسفی، دینی کسری مفهوم‌های مانند پیام آوری، وحی، پیام آسمانی و مانند آنها پذیرفته نیستند، در کتاب «پیرامون اسلام» در این زمینه می‌نویسد: «در آندیشه آنان (مسلمانان) یک برآنگیخته (پیام آور) یا بنیادگزار دین که فرشته به نزدش آید و پیاپی پیام از خدا برایش آورد، او باید هر پیامی که می‌رسد به مردمان برساند، آندیشه‌ای بسیار خام و عامیانه و از آنچه ما گفتیم بسیار دور است».

کسری بنیادگذار اسلام را آخرین پیامبر نمی‌شناسد و براین باور است که داستان پیام آوری با اسلام پایان نیافته و هم‌چنان خردمندانی برای هدایت انسان پا به میدان رهبری می‌گذارند. در کتاب «پیرامون اسلام» می‌نویسد، «این که مسلمانان می‌گویند: اسلام بازپسین دین بوده این معنی بی‌پاست.... این دروغ بزرگی به خداست که بگویند این دستگاه قاچاق و بی‌ارج را (اسلام) بازپسین دین گردانید».

مفهوم پیامبری از دیدگاه فلسفی کسری رازی سربسته و معماًی ناگشودنی جلوه می‌کند. وی در «ورجاوند بنیاد» می‌گوید «داستان برانگیختگی یکی از رازهای شگفت سپهر است»

کسری از هر پدیده یا نمودی که توانایی سر درآوردن از آن را ندارد، با نام «راز سپهر» یاد می‌کند، نه تنها آن را ناگشودنی می‌داند، بلکه تلاش برای گشودن آنرا نیز بیهوده می‌داند. در کتاب شیعیگری در این باره می‌نویسد، «برانگیختگی با دانش‌ها ناسازگار نیست، بلکه خود رازی از رازهای سپهر است». اما برخلاف دین‌های سنتی کسری پیامبران را چندان مهم و اساسی نمی‌شمارد و با روشنی تمام در «راه رستگاری» چنین می‌نویسد، «برانگیختگان فرستادگان خدا بودند و آمده و رفته‌اند،... و نباید جایی از بهر آنان در دین باز کرد».

از دیدگاه کسری پیامبر، پیامش ابدی یا همیشگی نیست، جایگاهش نیز از فردی خردمند و خیرخواه مردم بالاتر نیست، مقامش نیز جنبه آسمانی، الهی یا فراجهانی ندارد. کسری حتاً ارزش و اهمیت عقل و شعور فردی را برتر از پیامبری می‌داند و در «راه رستگاری» چنین می‌گوید:

«خدای بزرگ برای هدایت بشر دو نوع رسول فرستاده است، یکی رسول ظاهری یعنی پیامبران و دیگری رسول باطنی یعنی عقل. در ورجاوند بنیاد، می‌گوید، این که فرشته‌ای از آسمان بیاید و پیام آورد... چنین چیزی به یک بار دروغ است.

هیچ انسانی پیدا نشده است که به اندازه‌ی
پیامبران دروغ گفته باشد

از گفته‌های یک ملحد یهودی

دکتر ایمی آیساروف

خدایی که مورد پرستش همه ادیان غربی است. توسط ملت ما اختراع شده است و از این لحاظ ما دارای حق اختراع هستیم... گاهی اوقات گفته می‌شود، که او قادر است معجزه کند، با باکره‌ای بخوابد و پسر داشته باشد و گاهی ادعا می‌شود که او قادر بوده است که ابتدا جهان را بیافریند و بعد خود را کنار بکشد و آن را از یاد ببرد، گاهی او می‌تواند با مردم سخن بگوید، زمانی او بت پرستی را نکوهیده می‌دارد و زمان دیگر خواستار آنست که خودش را به عنوان بت بپرستند.

خدای یهود مردم را برگزید... او توراه را نوشت که در آن مسئولیت کامل تحولات حیات انسانی را به عهده گرفت، بخصوص در رابطه با هر چیزی که برای یهودیان اتفاق یافتد، او آدم را به شکل و شمایل خود می‌آفریند و او را با اندام‌های جنسی تکمیل می‌کند، این خدا که خود مرد است دیدگاه ویژه‌ای در رابطه با زنان دارد، این خدا که سفید پوست است نقطه نظرهای خاصی در رابطه با نژادهای سیاه پوست دارد، زمانی که این خدا در صدد بر می‌آید که یهودیان را نفرین کند، می‌گوید «ای بنی اسرائیل آیا شما برای من مثل سیاهان نیستید؟ (عاموس بنی باب نهم آیه هفتم)

این خدا دریای سرخ را از هم شکافت، گردش زمین را بدور خورشید متوقف کرد تا یوشح (جاشط) بتواند در یک نبرد پیروز شود. آگنوستیسیزم (ندانم گرایی) و تردید در باره‌ی وجود خدا یک اختراع یونانی، رومی و مسیحی است، چیزی به نام ندانم گرای یهودی اکیداً وجود ندارد.

اگر شما به همه‌ی فرامین دینی، بدانسان که خاخام‌ها آن را تفسیر می‌کنند باور نداشته باشید، اگر شما معتقد نباشید که خدا مردم ما را برگزید و سرزمین بدبخت کنون را به عنوان پاداش به ما ارزانی داشت و اگر شما باور نداشته باشید که خدا زمین را از گردش باز داشت شما یک ملحد هستید... اگر شما روز شنبه رانتنگی کنید، یا به تماشای بازی فوتbal بروید شما یا خدا ناشناس هستید و یا خود را به مرگ محکوم ساخته‌اید، قتل عام یهودیان در کوره‌های آدم سوزی هیتلر، همه مباحث در مورد وجود خدا را می‌بایستی در سال ۱۹۴۵ به پایان می‌برد، هیچ گونه مفهومی از خدا منطبق با دین یهود نیست که بتواند آشوبیس، تری بلینکا، داخانو، ترانسنسیتا، از زاغه‌های ورشو... را توضیح دهد.

شاید خدایی وجود داشته باشد که بر آن است نوزادان باید آماج خشم او قرار گیرند، چون والدینشان گوشت خوک خورده‌اند، اگر چنین است من وظیفه خود میدانم که با چنین خدایی بجنگم.

کدام مسلمان؟

کدام یک از مسلمانان، از آخوند سیستانی رهبر شیعیان عراق که برای معالجه بیماری اش به انگلستان رفته بود پرسید، آقا، چرا برای شفا گرفتن و بهبودی بجای رفتن به کشور کفار از امام حسین و امام علی خودتان شفا نگرفتید و گردن کلفت تان را با طنابی محکم به ضریح یکی از این امامان که در عراق بهوفور پیدا می‌شود نبستید تا

معجزه این امامان را ببینید؟

فکر می‌کنید این آخوندهای هفت خط نمیدانند که این امام‌ها کور می‌کنند ولی شفای نمی‌دهند. آنها از همه بهتر میدانند که این امام‌ها اگر نیروی شفابخش داشتند خودشان را از ضربت خوردن و مسموم شدن نجات میدادند. خانم‌ها و آقایان مسلمان، این آخوندها چه کار باید بکنند که شما آنها و عقاید آنها را بشناسید و دست از اسلام که سراسر حقه بازی و دروغ است بشوید؟

هرچه بر سر زن مسلمان بیاید حقش می‌باشد.

خدمت بزرگی است

سایت آینه بیداری را در درون ایران به دیگران معرفی نمایید.
<http://bidari1.blogfa.com>

از ترانه سرایان و خوانندگان ایرانی میخواهیم که در کارهای خود از سرودن و خواندن ترانه‌های مذهبی خود داری کنند و احساسات هیجان آور دروغین در مردم بر نانگیزند. خوانندگی و مذاхی دو کار متفاوت است.

بیداری فریاد مظلومیت زنانی است که گرفتار اسلام و مردان مسلمان شده‌اند

ما و عرب‌ها

دکتر روزبه امیدوار

درست است که ما ایرانی‌ها از دست تازیان، بسیار ستم کشیده و از آنها بشدت عصبانی هستیم، ولی در عین حال ما ایرانیان با انسان دوستی ذاتی خود میلیون‌ها مردم معمولی عرب را مانند سایر مردم جهان دوست داشته و احترام شان را نگه میداریم، با آنها مراوده اقتصادی و اجتماعی داریم و حتی بسیاری از ایرانیان هستند که با آنها ازدواج کرده و فرزندانی «ایرانی عرب» بوجود آورده‌اند که این تعداد روز بروز بیشتر هم می‌شود.

مشکل اصلی ایرانیان با اعراب (بیشتر) با تازیان متجاوز صدر اسلام و آنها بی است که مستقیماً حریم فرهنگی، سیاسی، دینی و حتی جغرافیایی ما را مورد تجاوز قرار داده‌اند و کشور ما را از ادامه راه پیشرفت باز داشتند. ایرانیان بیشتر از آن تازیانی انججار دارند که در ظاهر بنام خدا، ولی در باطن به نیت بدست آوردن غنائم و زنان ایرانی میهند آباد ما را به ویرانی کشانند، آنها با نیرنگ و به یاری خیاتکاران داخلی، به درون مغز و قلب ما راه یافته‌ند و ما را از راه راست منحرف کردند به ترفندهای گوناگون به مسلمانان متعصب تر از خودشان تبدیل کردند که آثار آن اینک در بدترین شکل ممکن در زندگی فرد فرد ما اثرات نامطلوبی بجای گذارده است.

آری، ما ایرانیان از دست بانیان این یورش فربیکاری شکوه‌ها داریم و قرن هاست که بسیاری از ما آن را شناخته و به مبارزه با آن برخاسته‌ایم، گرفتاری ما از دست مردم معمولی کشورهای عرب نیست، مشکل ما راه آورده شوم و ارجاعی سلمان فارسی، پیامبر اسلام، دوازده امام تازی و کتاب آنها است که با تبلیغات شبانه روزی در طی قرن‌ها مردم ما را تحت نفوذ خود در آورده است که باید نسل آگاه شده ایران با تلاشی بدون وقفه برای خنثی کردن این نفوذ ویرانگر و از بین بُردن آن و یا حداقل درست کردن ریشه تقدس دروغین آن بکوشد که این امر از هر حرکت سیاسی و اجتماعی دیگری برای آینده ایران و خوشبختی فرزندان مان از درجه اهمیت بیشتری برخوردار بوده و ضروری تر می‌باشد.

* * * * *

اجازه ندهید هیچ آخوندی حتی کراواتی‌های آخوند پیشه، پیمان زناشویی فرزندان شما را انجام دهند و یا به زبانی جز زبان خودتان پیمان زناشویی برقرار کنند.

بیداری

نشریه کانون فرهنگی خرافه زدایی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

هادی خرسندی

من و قوی ترین مرد جهان

پریش بتصادفی تلویزیون تماشا کردم!، از وقتی تلویزیون های ایرانی راه افتاده‌اند من اصلاً از روشن کردن تلویزیون استعفا داده‌ام. گفتند بیا ببین حسین رضازاده قوی ترین مرد جهان از ایران آمده روی صحنه.

قبل‌اشنیده بودم رهبر دستور داده وقتی میخواهد وزنه را ببرد بالا بگوید «جانم فدای رهبر!»

این را نگفت، من گفتم پس وزنه را هم نمی‌تواند ببرد بالا! وقتی وزنه را بالا میبرد یک چیزی گفت که شنیده نمی‌شد، گفتند می‌گوید یا ابوالفضل!!

دیدم روی پیراهنش هم نوشته یا ابوالفضل.

هالتر را چه راحت بلند کرد، چه هیکلی، چه زوری، من که محال است بتوانم یک چنان هالتری را سر دست بلند کنم، آن هم با این کمر درد! پودر نزده که اصلاً نمیدانم چه خاصیتی است در آن پودر که اینطور هالتر را مثل پنبه سبک می‌کند.

من یا ابوالفضل هم بگویم فایده ندارد. چونکه من و حضرت ابوالفضل هیچ کدام بهم اعتقاد نداریم. بعد هم معتقدم ائمه نباید در المپیک دخالت بکنند.

رضا زاده هم با آن زور و هیکل بیخودی ابوالفضل را صدا می‌زند، فردا دیدی متولیان ابوالفضل گفتند، پهلوان یکی از طلاها را نیاز حضرت کن، او هم با تو در بلند کردن وزنه شریک بوده!

و این رضا زاده‌ای که من دیدم نیازی به کمک حضرت ندارد، بر عکس اگر حضرت ابوالفضل خواست چیزی بلند کند باید او را صدا بزند و بگوید یا رضازاده بیا سرشو بگیر!!

www.bidari.org

Tel & Fax 858-320-0013

U.S.A

San Diego CA 92192

P.O.BOX 22777

C.C.E.S ۵۱۳۷

Presorted standard

Permit # 2666

San Diego, CA

Paid

U.S. Postage

Postage

Presorted standard

دکتر مرتضی میرآفتابی - سیمرغ قلب‌هایی چون برهوت... و ذهن‌هایی کور

جامعه‌ایکه ثروتمندان نا آگاهی دارد، نه عرق ملی دارند، نه به میهن‌شان و فرهنگشان فکر می‌کنند و تنها به جمع کردن پول مشغول هستند جامعه‌ایست با اندیشه و دل‌های کوچک و حقارت‌های بزرگ. این ثروتمندان هرگز به دانشمند، مبارز، نویسنده و هنرمند فکر نمی‌کنند و نمیدانند که خردمندان و دانشمندان باعث سرافرازی میهن‌شان هستند. این ثروتمندان در حال جمع آوری پول می‌میرند و پولشان به ورثه‌ی بی نیاز و یا ناشناسی و یا دولت‌ها میرسد و آن را بالا می‌کشند اینگونه ثروتمندان نادان به دنیا می‌آیند و نادان می‌میرند. فقیر زندگی می‌کنند و ثروتمند می‌میرند.

آقای ثروتمند، خانم ثروتمند، با شما هستم، بلی با خود شما، به پشت سرتان نگاه نکنید کسی جز شما در کنارتان نیست، به مبارزان کمک کنید به کارهای فرهنگی تا دیر نشده یاری برسانید.

اگر به کارهای فرهنگی، اگر به مردم مبارز کمک کنید نام شما در آن مبارزه و مؤسسه و نهاد برای همیشه می‌ماند و فرزندان شما افتخار می‌کنند که پدران و مادرانی دلسویز بشریت و انسانیت و فرهنگ خویش داشته‌اند، نام شما مثل نام بزرگان جهان همیشه خواهد ماند.

جامعه‌ایکه آرزوهای بزرگ ندارد، جامعه‌یی سنت با دلهای کوچک و حقارت‌های بزرگ، بیاید با یاری خود جهان را انسانی، زیبا و قابل زیست کنیم، وقت مثل برق و باد می‌رود.

تلفن و فکس بیداری 320-0013 (858)

شماره حساب بانگی در واشنگتن می‌چوال شعبه شهر C.U.T.C

سن دیاگو 309194-5003

www.bidari.org

فکس دکتر مهرآسا (949) 831-1346